

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΣΤΡΑΠΗΣ

—ὁδ. Βορείου 13.—

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑλλάδος . . . δρ. 7

Ἐξωτερ. . . φρ. 7

Ὁ πληρῶνων συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ ἀπαιτῇ
ἔντυπον ἀπόδειξιν πληρωμῆς τῆς Διευθύνσεως.

Ἔτος Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 15 Ἰουλίου 1896.

Ἀριθ. 14.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ μεταμορφώσεις τῆς γῆς. — Γνώμαι περὶ τῶν
γυναικῶν. — Ἡ ληθαργία παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς
ζώοις. — Ὁ χρωματισμὸς τῶν λιμνῶν καὶ τῶν θαλασ-
σῶν. — Ἡ φθίσις καὶ τὸ ψυχρὸν κλίμα. — Θεραπεῖα
διὰ τῆς μουσικῆς. — Πρακτικαὶ συμβουλαὶ ὑγιεινῆς. —
Ἐλδρομὴ πρὸς τὸν νότιον πόλον. — Πᾶς ταξιδεύουσιν
οἱ ἄγγλοι ἐν Ἀφρικῇ. — Γεωργικά. — Οἰνολογικά. —
Ἀνθοκομικά. — Τοποκομικά. — Ὀρνιθολογικά. — Οἱ ἐκ-
γυμνασθέντες ταῦροι. — Στιγμαὶ τέρψεως. — Οἱ ἀριθμοὶ
τοῦ λαχείου.

ΚΑΜΙΛΟΥ ΦΛΑΜΑΡΙΩΝΟΣ

ΑΓ

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Οὐδὲν ἐν τῷ σύμπαντι δύναται νὰ θεωρηθῇ
τελείως διαρκές: οἱ ἀστέρες καὶ ἡ ἄμμος, οἱ
κόσμοι καὶ τὰ ἄτομα τὸ πᾶν μεταβάλλεται,
τὸ πᾶν περέρχεται περίξ ἡμῶν. Ἡ γῆ κινεῖται
ἐν τῷ διαστήματι μετὰ ταχύτητος 643,000
λευγῶν τὴν ἡμέραν, ἢ ἐπὶ τῆ, ἐπιφανείας αὐτῆς
ζωὴ κοχλάζει καὶ ἐκάστη στιγμή ἀφαιρεῖ μί-
αν ζωὴν, φέρουσα νέαν γέννησιν. Ἀλλὰ παρ'
ὅλην τὴν ταχείαν διαδοχὴν τῶν φαινομένων,
παρ' ὅλον τὸ γεγονός, ὅτι καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
ἐκάστην ὥραν, ἐκάστην στιγμήν τὸ πᾶν μετα-
βάλλεται ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ ἄνθρωπος ἐξακολου-
θεῖ διαμένων ἐν τῇ παραξένῳ πλάνῃ: οὗτος ζῆ,
ὡς νὰ μὴ ἤθελεν ἐκλείψει ποτὲ ἐκ τούτου τοῦ
κόσμου. Οὗτος κυμαίνεται, ἀνησυχεῖ, βραχνίζει
ἑαυτὸν καὶ τὸν πλησίον του, φαντασμαγορεῖ,
ὑπολογίζει τὸν χρόνον, ἐκλαμβάνει ἑαυτὸν βασι-
λέα τῆς δημιουργίας, συναθροίζει θεσαυροὺς, ἐπιβ

οὔτος δὲν ζῆ, οὗτος μόνον προετοιμάζεται εἰς
τὸ ζῆν . . . καὶ μὴ ἐπιτυχῶν τοῦ σκοποῦ του,
ἀποθνήσκει παραχωρῶν τὴν θέσιν του εἰς ἄλλον
δοστις ἐπίσης παρασύρεται ὑπὸ τῆς ματαιότητος
καὶ εὐρίσκειται ἐπίσης πλησίον τοῦ τάφου.

Αὕτη δὲ ἡ γήνην σφαῖρα, ὁποίας ταχείας
μεταμορφώσεις δὲν δοκιμάζει! Ἡ θάλασσα ἀ-
διακόπως κατατρώγει τοὺς βράχους οἵτινες ἀί-
ωροῦνται ὑπεράνω τῶν κυμάτων, οἱ δὲ ποταμοὶ
παρασύρουσι τὸ χῶμα καὶ προεκτείνουν ἐν τῇ
θαλάσῃ τὴν ξηράν. Εἰς τοῦτο προστίθεται ἀ-
κόμη καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀνέμου, τῶν παλιρροιῶν
καὶ τῶν τρικυμιῶν, — καὶ αἱ ἄκται ταχέως με-
ταβάλλουσι τὴν μορφήν. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν
ἡπείρων τινὰ ὑψώματα ἀνέρχονται, ἄλλα κα-
τέρχονται, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἀτμοσφαιρικῶν
ὑποσταθμῶν, ἀδιακόπτως — ὅτε μὲν ταχέως, ὅτε
δὲ βραδέως, μεταμορφοῦται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ
πλανήτου ἡμῶν. Χῶραι τινες κατακάθηνται καθ'
ὃν χρόνον ἑταίραι ἐγείρονται: οἱ σεισμοὶ συντα-
ράσσουσι τὸ ἔδαφος καὶ μεταμορφοῦσι τὸ σχῆμα
αὐτοῦ. Καὶ τὰ κλίματα δὲν μένουσιν ἄνευ με-
ταβολῶν. Μετὰ τῆς μεταβολῆς τῆς φύσεως με-
ταβάλλονται καὶ τὰ σημεῖα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς
ἐνεργείας τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ἔθνη καὶ αἱ πόλεις
— τὰ μὲν μεγαλύνονται, αἱ δὲ κατατρέφονται...

Ἴδου ὁποία εἶναι ἡ πραγματικότητα. Αὕτη
φαίνεται εἰς ἡμᾶς ἀπροσδόκητος καὶ παράξενος
ἐνῶ τόσον εὐκόλως δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν
αὐτήν.

Πρό τινων ἐτῶν εἶχον διατρίψει ἐπὶ ἓνα μῆνα
παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ κόλπου, μεταξὺ τῆς
Πομπηίας καὶ τῶν Κουμῶν, πόσον εὐκόλως ἐ-
γνώρισα κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα ὅλην τὴν μα-
ταιότητα τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων! Ποῦ εἶναι
τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι συνωθοῦνται
ἐν ταύταις ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπλήρουσι τούτους,

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ
ΖΩΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Φορέλ υποθέτει, ότι εξ οικονομολογικής απόψεως δεν θά ή αξιολύπητος ή απώλεια ταύτης τής λίμνης. Αύτη θά δώση, πληρουμένη, 58, 200 εκτάρων γής καλλιορησίμου ή δασώδους. Το δάσος θά απέφερει ετησίως πρόσοδον 7 περιού εκατομμυρίων φράγκων, ενώ τήν σήμεραν ή αλίειαν εν Λεμάν κατ' έτος απόφέρει πρόσοδον 200,000 φράγκων και ή θήρα των στεγαοπόδων πτηνών απόφέρει πρόσοδον ετησίως 1,000 φράγκων. Έτερον περιστατικόν καθιστών έτιθυμητήν τήν εξαπάνισιν τής λίμνης Λεμάν, είναι το άκόλουθον. Αύτη πληροῦται οργανικών ούσιων φυτικών και ζωικών λειψάνων κατά μέγα ποσόν μέρος τούτων των ούσιων τρέφει τοὺς ίχθύς και τά φυτά τής λίμνης· το δε λοιπόν εξατμίζεται άλλ' εν πάση περιπτώσει ετησίως 80,000 τόνων παράσύρονται υπό του Ρόνα. Οί τόνοι ούτοι των λιπαρών στοιχείων θά έξήρουν πρὸς λιπασμόν επί έπτά έτη των άμπελων του διαμερισματος Βό.

Τοιοιουτρόπως, εξ οικονομικής έαπόψεως ή σημασία τής λίμνης τής Γενεύης είναι ολίγον σημαντική άλλ' αύτη παρίστανιν άλλου είδους ωφελείας τας οποίας εν τέλει ο ρηθείς επιστήμων υποδεικνύει.

Η λίμνη αύτη είναι κανονιστής τής θερμοκρασίας αύτη καθίστησι το κλίμα τής Γενεύης όμοιον πρὸς το κλίμα των παραθαλασσιών τόπων. Κατά τον φθινόπωρον αύτη αποπέμπει τήν θερμότητα τήν οποίαν συνήθροισε κατά το θερος, ούτω δε σημαντικῶς βραδύνει τήν προσιλευτιν του χειμώνος και μετριάζει τήν δριμύτητα τής ώρας ταύτης του έτους. Αύτη ενεργεί ως γιγαντιαία θερμάστρα (calorifere) διὰ θερμού ύδατος. Ο Φορέλ υπελόγησεν, ότι κατά το φθινόπωρον και τον χειμῶνα του 1879—1880 έτους ή λίμνη Λεμάν έξήγαγε 38,000 δυσεκατομμυρ. θερμότητα πρὸς παραγωγήν του οποίου άπητούντο 55 δυσεκατομμύρ. χιλιογράμ. γαιάνθρακος· πρὸς μεταφοράν τοιούτου ποσού καυσίμου ύλης άπητείτο σιδηροδρομική άμαξοστοιχία μήκους 33,000 χιλιομέτρων.

Η λίμνη Λεμάν, εκτός τούτου, ενεργεί ως ισχυρόν κάτοπτρον, ως αναφέρει ο Δουά Διουφουρ, ή θεσμότης του ήλίου ή άντανακλωμένη υπό των ύδάτων αύτης είναι ίση πρὸς το τρίτον τής θερμότητος τής λαμβανομένης άμέσως εκ του ήλίου. Είς τήν άντανακλωμένην ταύτην θερμότητα αναμφιβόλως όφείλουσιν εν μέρει οί οίνοι Λωβάν τήν γλυκύτητά των.

Η καλή αύτη λίμνη θά έξακολουθή τοιοιουτρόπως παρέχουσα εκδουλεύσεις τινάς έως οὗ βαθμύδόν καταχωσθή υπό τής ίλύος.

Πρό τινος χρόνου ο πρώην μαθητής του μακαρίτου Σαρκώ, καθηγητής Κέρλτον Σίμμον, προέλαβε τον Έδισσῶνα φωτογράφος τον έγκεφαλόν του ουχι τή βοήθειά των ακτίνων Χ του Roentgen αλλά δια του συνήθους ηλεκτρικού φωτός. Η New-York-Herald πρὸς απόδειξιν τής αληθείας εξέδωκε δύο πανομοιότυπα των φωτογραφιών των εξαχθεισών εις τα μικρά πειράματα και άτύτους μόχθους υπό του Αμερικανού επιστήμονος. Επί των φωτογραφιών έφαιναντο μετ' άρκετης ενεργείας τό τε κρανίον τό περιλαμβάνον τον έγκεφαλον και αυτον τον έγκεφαλον μετὰ των υποδιαιρέσεων και των αιματοφόρων άγγείων του. Αυτός ο Σίμμον έσπεισε να ανακοινώση εις τον τύπον τα άποτελέσματα των πειραμάτων, φοβόμενος ως φαίνεται, μη προληφθή υπό του Έδισσῶνος όστις άτύτως έμόχη εν τής λύσεως του αυτου προβλήματος τή βοήθειά των υπό του Ρέντγκεν ανακαλυφθέντων φωτεινῶν φαινομένων. Ο Σίμμον επί τά τρία έτη έπέδωκε τον σκοπόν να λάβη τήν φωτογραφίαν του έγκεφάλου του δια του ηλεκτρικού φωτός και πρὸ ολίγου, ως αυτός αναφέρει, έπραγματοποίησε τήν φαντασίαν του. Ως χειραγωγούσα αρχή εν τοις πειράμασι του έχρησιμευεν αυτω ή φωτιστική δύναμις τής αστραπής», ή στιγμιαίως καταυγάζουσα άπαντα τα άντικείμενα και κατά τήν σκοτεινοτάτην νύκτα. Ουτος έπέδωκε τον σκοπόν να καταφωτίση δια παρομοίου φωτός «το σκότος τό περιβάλλον τον έγκεφαλον εν τῷ κρανίῳ. Η φωτογραφία του έγκεφάλου έλήφθη εν επί τούτω κατασκευασθέντι σκοτεινῷ θαλάμῳ. Ο φωτογραφιζόμενος έστη επί δύο λεπτά πρὸ τής συσκευής αλλά περαιτέρας λεπτομερείας ουτος δεν αναφέρει, διότι προτίθεται, ως αυτός ειπεν εις τους άνταποκριτάς των έφημερίδων, να τελειοποιήση τήν φωτογραφικήν του συσκευήν πριν ή αναγγελίη άπάσας τας λεπτομερείας τής ανακαλύψεως του. Περὶ δε του έφευρεθέντος έργαλείου του φωτός ο Αμερικανός ποιητής περιοριζεται δι' άορίστου έπεξηγήσεως ως φαίνεται το πείραμα συνοδεύεται υπό τινων κινδύνων διότι τα εις αυτό υποβαλλόμενα ζωα δεν ηδύνατο να άνθεξωσι και ταχέως άπέθνησκον. Έτερος γνωστός εν Αμερικῇ επιστήμων, ο Δζόρτζ Φρένσην Τρέν άνεφερεν, ότι ο Σίμμον περιετρυγίσθη υπό κατόπτρων τοποθετηθέντων εις διαφόρους γωνίας. Έν αυτοις ειδε τας άντανακλάσεις του έγκεφάλου του και άκόμε ηδύνατο να

παρατηρή παλμούς αυτου. Αί έφημερίδες τελείως έγγυῶνται πρὸ τής αληθείας των ανακοινώσεών των, παρέχουσι τήν διεύθυνσιν και τήν εικόνα του Κέρλτον Σίμμον και μετ' άνυπομνησίας αναμένουσι λεπτομεροτέρας ειδήσεις.

Η ΦΘΙΣΙΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΨΥΧΡΟΝ ΚΛΙΜΑ

Μέχρι πρό τινος χρόνου άπαντες σχεδόν οί ιατροί άπεραιντο ότι το θερμόν και σκληρόν κλίμα είναι το άρίστον δια τους ασθενη στήθη έχοντας και δια τούτο συνεβούλευον τους τοιούτους ασθενεis πρὸς άναρρωσιν να άπέρχωνται εις τοιαυτά κλίματα. Από τινων όμως έτών διάφοροι έμπειροι ιατροί ήρχισαν να μελετώσι τούτο το ζήτημα έτι σπουδαιότερον και να εφιστώσι τήν προσοχήν των περισσότερον εις τα λεγόμενα ή εις τας θεωρίας και προυποθέσεις. Φαίνεται ότι ή αίτία δια τήν οποίαν οί ιατροί συνίσταν το θερμόν κλίμα εις τους τοιούτους ασθενεis έγκειται εν τούτω ότι οί ασθενη στήθη έχοντες ιδία αίσθάνονται το ψυχρόν και τοιοιουτρόπως οί ιατροί παρεσύρθησαν εκ τούτων των αίσθημάτων των ασθενῶν.

Όπως και αν έξη τὸ πρῶγμα, επ' έσχάτων πολλοί ιατροί ήρχισαν να μεταβάλλωσι τήν περί τούτου του άντικειμένου γνώμη των. Έν τισιν ιατρικοις περιοδικοις άπαντώμεν διατριβάς ιατρῶν οίτινες ισχυρίζονται ότι το ώφελιμώτατον δια τους ασθενη στήθη έχοντας κλίμα είναι το ξηρόν και ψυχρόν. Ουτοι διορίζουσι τα συμπεράσματά των επί των παρατηρήσεων και των γεγονότων. Αναμφήριτον γεγονός είναι, λέγει ο διδάκτωρ Πλασέ, ότι το θερμόν κλίμα ευνοει τήν ανάπτυξιν των νοσοποιῶν σπερμάτων ή βακτηριδίων και ότι το ψυχρόν κλίμα δυσχεραίνει ταύτην τήν ανάπτυξιν. Γενικῶς κανῶν είναι ότι ή φθίσις επικρατεί ως επί το πλείστον εις τα θερμά κλίματα, ολιγώτερον εις τα εύκρατα και ελάχιστα εις τα ψυχρά όπου ουδέποτε σχεδόν εύρίσκειται. Το αυτό λέγει και ο διδάκτωρ Ρήθ, πρόεδρος του Αμερικανικού κλιματολογικού συλλόγου.

Μέγα λάθος είναι, λέγουσιν ουτοι οί επιστήμονες ιατροί, ότι οί ασθενη στήθη έχοντες ζητούσι τα θερμά κλίματα. Η γνώμη αύτη συμφωνεί πρὸς τὸ γεγονός ότι τα εκ πτύων διάση είναι ο καταλληλότερος τόπος δια τους τοιούτους ασθενεis, τοιαυτά δε δάση εύρίσκονται εν άφρονία εν τοις ψυχροις ή ολίγοις ψυχροις κλίμασι. Κατά ταύτας λοιπόν τα γνώμας το κα-

ταλληλότερον δια τους ασθενεis στήθη έχοντας είναι το ξηρόν και ψυχρόν κλίμα εντός των πτύων.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ο Ρώσος ιατρός Μπεζτσίνοσκης άνεφερεν εκ τής πράξεως του μίαν περίπτωσην θεραπείας ενός κορασίου εκ των παροξυσμών «του νυκτερινου φόβου» δια τής μουσικής. Κατά τήν νύκτα ο παίς εξύπνα κατατρομασμένος εκ των δειρών τα όποια έπήρχοντο ως φαίνεται ενεκα των τρομερών διηγημάτων τής τροφου, έπέλιζεν άσυναρτήτους λέξεις και φράσεις εκ των διηγημάτων αυτης, έτρεμε καθ' όλον του σώμα και επί πολυ δεν ηδύνατο να καθησυχάση. Τα συμπτώματα ταυτα ήργισαν να επαναλαμβάνωνται έτι συχνότερον. Τα συνήθη μέσα και τα φάρμακα δεν συνετέλεσαν. Τότε ο ρηθείς ιατρός άπεφάσισε να εφαρμόση τήν δια τής μουσικής θεραπείαν. Η ιστορία τής μουσικής, ως και οι πολυάριθμοι έρευναι του ίδρουτου τής νεοτάτης φυσιολογίας τής άκοής Γελμγόλτσου μαρτυρούσι περί τής αναμφιβόλου πολυμερούς επιρροής τής μουσικής επί των διαφόρων εκδηλώσεων του πνευματικού και φυσικού βίου του ανθρώπου εν γενει και των παιδων εν μέρει.

Ουδεις θά άρνηθή βασιζόμενος επί των γεγονότων του καθημερινου βίου, ότι ή εύχάριστος μουσική πολλάκις είναι ικανή να καταπραύνη το διαταραχθέν νευρικόν σύστημα αναγκάζουσα ημάς τελειώς να λησμονήσωμεν παρά τήν ημετέραν θέλησιν πᾶν τό άνηλεώς καταβασανίζον τήν ημετέραν ψυχήν αυτη έπιφέρει τσαούτην λήθην δσην δεν δύναται να επιβάλλωσι πολλάκις τα βρομικά νάρτια. Λαμβάνουν άπαν τούτο υπ' όψιν, λέγει ο ιατρός Μπεζτσίνοσκης, τήν αυτην έσπεραν άπεφάσισα να εφαρμόσω τήν μουσικήν εις τήν θεραπείαν του ασθενοῦς κορασίου. Αλλά πριν προσφύγω εις τήν πρωτότυπον ταύτην θεραπείαν όφειλον να εκλέξω το καταλληλότερον πρὸς τούτον τον σκοπόν μουσικόν τεμάχιον, διότι ως είναι γνωστόν ότι ουχι οιαδήποτε μουσική δύναται να επενεργήση λυσιτελώς πρὸς κατεύθυνσιν του νευρικού συστήματος των μικρών, ιδία των ευαισθητων (ως ην το ύπ' έμουθ θεραπευόμενον κοράσιον) παιδιῶν. Τα πειράματα άπέδειξαν, και έγώ εν τούτω, ως θα γίνη δῆλον κατωτέρω, εύρον τήν εύκαιρίαν να πεισθῶ, ότι τοιαυτην θαυματουργόν ενεργείαν δύναται να εξακλήση μόνον ή παρατεταμένη μουσική, ή μελαγχολική και ή τονισμένη κατά mode mineur. Απεναντίας, ή εύθυπος μουσική, ή ζωηρά και ή τονισμένη κατά

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Περί πέψεως (συνέχεια)

mode majeur εν πλείσταις περιπτώσεσι στερείται ταύτης τής ιδιότητος. Έξετάζων τα διάφορα μουσικά τεμάχια εκ τής συλλογής του Σοπέν εύρον ικανοποιούν τας άνω εκτεθείσας τους βάλς Αρθμ. 2 εκ των ούτω καλουμένων «Trois valse brillantes.

Η δια τής μουσικής θεραπεία έγινετο ως ακολούθως. Η μήτηρ θέτουςα πλησίον της τό κοράσιον επαιζεν επί του πιανίνου τό ύπ' έμοϋ εκλεγέν βάλς. Καθ' όλον τόν χρόνον τής μουσικής τό κοράσιον εκάθητο ήσύχως και άπλήστως ήκουε τους θέλοντας τήν άκοήν ήχους. Θέλων νά δοκιμάσω τίνα επενέργειαν εξασκεί επί του κορασιου ή εύθυμος μουσική, ή τονισμένη κατá mode majeur, είπον εις τήν μητέρα του κορασιου μετά τό πέρας του βάλς νά παίξη θριαμβευτικόν τι έμβατήριον. Τό κοράσιον κατá τους πρώτους ήχους τούτου, καιτοι μέχρι τουδε εκάθητο ήσύχως και ακινήτως και δεν άπέστρεψε τους όφθαλμούς του εκ των χειρών τής παιανίζουσας, ήρξατο νά ταρασσηται και διαμαρτύρηται λέγων. «δεν θέλω, δεν θέλω τούτο, μητηρ». Τότε κατεπείσθην ότι τό κοράσιον δεν υποφέρει τήν τοιούτου είδους μουσικήν και άμέσως προέτεινον εις τήν μητέρα νά εξακολουθήση τό προηγούμενον μουσικόν τεμάχιον. Τό κοράσιον δια μιáς εισώπησε τελειώς παραδοθείς εις τήν έπιρροήν τής κατακλιούσης μελωδίας. Τό βάλς του Σοπέν επανελήθη επί τινας φορές, μετά δε ταύτα έθεσεν τό κοράσιον επί τής κλίνης. Προς μεγάλην χαράν τής μητρός τό κοράσιον εκοιμάτο βαθίν ύπνον καθ' όλην τήν νύκτα χωρίς νά προσβληθί ύπό του νυκτερινοϋ φόβου όστις κατελάμβανε συνήθως αυτό μέχρι τής ρηθείσης ήμέρας. επί τοσοϋτον οι ήρεμοι κατεμψυχοϋντες ήχοι του Σοπενιου βάλς επεδρασαν καθησυχαστικώς επί του ευαισθητου κορασιου αποδιώσαντες εκ τής κεφαλής άπάσας τας άνησυχούσας αυτό ζωφερáς ιδέας.»

Μετά τρεις ήμέρας έδοκίμασαν νά διακόψωσι τήν πρωτοφανή ταύτην θεραπείαν δια τής μουσικής, άλλ' ή ασθένεια, καιτοι όλίγον εξησθενημένη, επανήλθεν εκ νέου. Τότε ή μουσική επανελήθη, έπειτα διεκόπτετο επί μιαν, δύο ήμέρας οτε τό κοράσιον ετίθετο εν τή κλίνη άνευ μουσικής, και παλιν επαναλαμβάνετο τήν έπιούσαν. Κατ' αυτόν τόν τρόπον ή τοιαύτη θεραπεία εξηκολούθησε επί ένα μήνα μετά διηνεκώς αυξανόμενων διαλειμμάτων και καθ' ολο τοϋτο τό διάστημα, καιτοι τα διαλείμματα διήρκουν επί 3—4 ήμέρας δεν επανελήθησαντά συμπτώματα τής άσθενείας. Μετά ταύτα ή θεραπεία διεκόπη. Τώρα τό κοράσιον απολαύει άμεταπτώτου υγείας.

Πίναξ πέψωσ «Ο κατωτέρω πίναξ δηλοί τον αναγκαίον προς τελείαν πέψιν χρόνον των μάλλον εν χρήσει τροφών.

Table with 4 columns: Τροφαί, ώραι λ., Τροφαί, ώραι λεπ. It lists various food items like orzo, trachinotis, soupa farou, etc., with their respective digestion times.

Αλ. Κορδοϋλης Ιατρός.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΤΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

Τό Άγγλικόν περιοδικόν Nature έναφερε ότι ό εν Άγγλία Ιδρυθείς «άνταρκτικός σύλλογος» εξήρτησεν εκδρομήν εκ δώδεκα άνδρών προς εξηρεύνησιν των νοτίων πολικων χωρων. Αύτη θα εκκινήση εξ Άγγλίας τή 1η Σεπτεμβρίου ε. ε. θα διέλθη καθ' όδον τήν Μελβούρνην και έπειτα θα άπέλθη εις τας παρά τόν νότιον πόλον θαλάσσιαις όπως αποβιθασθί εν τώ ακρωτηρίω Άδαήρ. Τό επιστημονικόν της έργον ή εκστρατεία θα εκτελήση συμφώνως προς τό προδιαγραφέν πρόγραμμα τό όποιον επεκυρώθη ύπό του ρηθέντος «Ανταρκτικού συλλόγου». Άνδρες τινές αποβιθασθέντες εν τώ ακρωτηρίω Άδαήρ θα άπέλθωσιν εκειθεν εις τόν νότιον μαγνυτικόν πόλον όπως ποιήσωσιν εκεί μαγνυτικας έρεύνας. Οί δε λοιποι θα συν' έσωσιν άτλαντα σημειούντες τα σχήματα των παραλίων των εισερχομένων λιάν βαθείας εις τήν παρα τόν νότιον πόλον ήπειρον, έπειτα θα ποιήσωσι πολλας βαρομετρικας, θερμομετρικας και μετεωρολογικας παρατηρήσεις και θα εξερευνησωσι τα ρεύματα του άέρος προς προσδιορισμόν τής επικρατούσης κινήσεως αυτων. Οί λαβόντες μέρος εν τή εκδρομή φυσιοδίφαι θα καταγίνωσιν εις τήν παρατήρησιν των εκει άπαντώντων ζων εις τήν όρυκτολογία, τόν γεωλογικόν σχηματισμόν των νοτιο-πολικων χωρων και εις τήν μελέτην τής έγχωριου χλωρίδος και των υποβρυχιων ζων του παρά τους πόλους νοτιου πλάτους. Τήν έργασίαν ταύτην οι περιηγται θα εκτελέσωσι εντός ενός έτους και θα κομισωσι μεθ' έαυτων συλλογας όρυκτων, φυτων και θαλασσιων ζων.

ΠΩΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΣΙΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΝ ΑΦΡΙΚΗ

Οί Άγγλοι μεγαλοφώνως κηρύττοντες αγάπην προς τόν πλησίον και σεβας προς τόν άνθρωπον εις οίανδήποτε κατωτάτην βαθμίδα τής αναπτύξεως και αν' ισταται, εν τούτοις δεν θεωρωσιν επονειδιστον νά συγκαταριθμωσι τους ανθρώπους εις τα υποζύγια ζωα και νά αζευγώσωσιν αυτοϋς ύπυ τήν κυρίαν τής λέξεως σημασίαν, αντί ίππων ή ή ιόνων εις τας άμάξας, επί των όποιων οϋτοι όχούμενοι περιτρέχουσι τας νοτιο-αφρικανικας των αποικίας. Μικραϊ άμαξαι διτροχοι συρόμεναι ύπό άνδρος

εν τη νοτίω Αφρική εινε σύνθηες φαινόμενον. Αί αξιέραστοι εμισς» και οι έντιμοι «σέρ» οϋδόλως αποτροπιάζονται του νά όχούνται επί παρομοίω άμαξών. Οί δύστηνοι μελανόδερμοι Κάφροι εύπειθώς αναπληροϋντες τους ίππους, ίσως δεν υποπτεύουσιν ότι εν τώ διαδραματιζομένω ύπ' αυτων προσώπω κρύπτεται τι επονειδιστον μη ανταποκρινόμενον εις τήν αξίαν του ανθρώπου. Εινε αληθές ότι παρόμοιος τρόπος κινήσεως δια των άνδρών αναπληρούντων τους ίππους, εινε εν χρήσει εν Κίνα και Ιαπωνία, άλλ' εκει τούτο δύναται νά επιτραπη ύπό της του κατωπάτου συγκριτικώς βαθμού τής αναπτύξεως πληθυσμού επωφελομένου των πρησιων των αδελφών του. Πρό τινων έτων «Άγγλοι περιηγηται touristes κατέκρινον τήν χρήση των ανθρώπων ως υποζυγιων ζων Κίνα και Ιαπωνία ισχυριζόμενοι ότι ο άνθρπος τιθέμενος νά σύρη άμαξαν εινε αίσχος και εξευτελισμός τής ανθρωπότητας, τώρα δε αυτοι οι Άγγλοι εισηγαγον τήν χρήση των άνδρών ως υποζυγιων εις τας αποικίας των!! Προς τούτοις οϋτοι χρώνται των άνδρών ως υποζυγιων οϋχι εξ ανάγκης (διότι αντί των Κάφρων η δύναντο εύκόλως νά ζεύζωσιν εις τας άμάξας των ήμιόνους κβαγ ή ζέβρον κατá μέγα ποσόν άπαντώντων προς νότον της Αφρικής) άλλά χάριν οικονομίας. Η διατήρησις του Κάφρου αναπληρούντος ταυτοχρόνως τόν ήνιον και τόν ίππον εινε εύθυνοτέρα βεβαίως, της συντηρήσεως υποζυγιου τινός δεομένου προς τούτοις ίπποκόμου. Εκτός τούτου τα τοιαυτα ζωα πρέπει νά προφυλάττη ο κύριός των, νά προσέχη όπως μη τα επιβαρύνη δια της πολλής έργασίας κτλ. ενω ο ταλαίπωρος Κάφρος τό πάν υπομένει, τό πάν υφίσταται άπηνεί. Λυπηρόν μαρτύριον τής σκληροκαρδίας των Άγγλων.

Εν τούτοις οφείλομεν νά αποδώσωμεν εις τους Άγγλους τό οφειλόμενον δίκαιον, οϋτοι φροντίζουν εις όσον οι Κάφροι-ίπποι εύκολύνονται κατá τήν εκπλήρωσιν των καθηκόντων των. Επί τούτω τώ σκοπώ οι Άγγλοι έφεϋρον ιδιαιτέρας ελαφράς άμάξας αποκλειστικώς πρωρισμένας δια βραδείας πορείας νά φέρωσιν ανθρώπους. Οί Κάφροι σύρωσι τοιαύτας άμάξας εύκόλως και οι γυμνοί των πόδες δεν αποκάμνου βαδίζοντες επί τής πεπουρακτωμένης άμμου. ή τό χειριστον επί του λιθοστρώτου. Εκάστη τοιαύτη άμαξα συνοδεύεται ύπό κοθωνίσκου άναρτωμένου από του λαίμου του Κάφρου.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ

Η Ύγρασία του εδάφους.

Το μεγαλύτερον κακόν τής έν Ελλάδι γεωργίας είνε ή ύγρασία του εδάφους, εξαιρετικώς μόνον εφέτος έχομεν καθ' όλην τήν άνοιξιν πολλὰς βροχάς και ικανήν ύγρασίαν, αλλά τό συνηθέστερον είνε κατά τους έαρινούς και θερινούς μήνας ξηρασίαν, ή οποία δέν επιτρέπει τήν καλλιέργειαν όφίμων προϊόντων και τό πλείστον μέρος τής Ελλάδος, ουδέ τήν καλλιέργειαν τεχνητών λειμώνων, τήν συντήρησιν όπωροφόρων δένδρων και άνευ ποτίσματος. Αλλά τό ύψισμα δέν είνε παντού έφικτόν, είνε δε και ήλιυ δαπανηρόν όταν δέν έχη τις ποταμούς, γάρας, ρύακας φυσικούς κλπ. Νά διατηρη τις τό εδάφος ύσον τό δυνατόν περισσότερον τήν κοσίαν, είνε μια από τās σπουδαιότερας άρχαίς της γεωργίας, ή είνε κλίμα οίον είνε τής Ελλάδος.

Δι βλαθεϊαι άρόσεις είνε πολύ συντελεστικά άπως διατηρηται επί περισσότερον καιρόν ή ύγρασία εις τή εύκόλως ξηραινόμενα εδάφη, διότι τό ύδωρ των βροχών άντι να μείνη εις τήν έπιφανείαν και να εξατμίζηται ταχύτατα καταβαίνει και έναποθηκεύεται προς τό βάθος τής γής, όπόθεν αναβαίνει όλίγον κατ' όλίγον εις τήν έπιφανείαν και διατηρεϊται τό χώμα επί πολύν καιρόν δροσερόν. Τά όργώματα με τά έγχώρια άροτρα των 12 και 15 εκατοστών είνε βεβαίως υπ' αυτήν τήν έποψιν άνεπαρκή. Όταν όμως αί άρόσεις φθάνουσιν εις βάθος 20—25 ή και περισσότερον τό ύδωρ τής βροχής άντι να μείνη εις τήν έπιφανείαν και να εξατμίζηται ταχέως διατηρεϊται εις τό βάθος τής γής, εξατμίζεται πολύ βραδέως. Βαθεϊαι άρώσεις. Ίδού τό σπουδαιότερον έρχον πάσης βελτιώσεως έν τή γεωργία. Τό ύπεδάφιον άροτρον Saou δύναται να άνοιχθη τό κοινόν άροτρον προς έκτέλεισιν άρόσεων με δύο ζώα μετρίως δυνάμεις προς σκαφήν του εδάφους πολύ εύκόλως μέχρι 25 και 30 εκατοστωμέτρων.

Μετά τās άρώσεις όταν τό χώμα αποτελείται από μεγάλους κατὰ τό μάλλον και ήττον όγκους, και όταν ή έπιφανεία αυτού είνε άνώμαλος πάλιν ή ύγρασία φεύγει εύκόλως, διότι ή έπιφανεία τής εξατμίσσεως είνε μεγαλειτέρα. Δι' αυτό τό σβάρνισμα μετά τās άρώσεις συντρίβει τό χώμα και διατηρεϊ επί περισσότερον καιρόν τήν ύγρασίαν. Τό σβάρνισμα μετά τήν έκτέλεισιν ήδία τής σποράς είνε αναγκαϊότατον εις τās πλείστας τουλάχιστον περιστάσεις και δι' άλλους λόγους οί οποιοι δέν είνε του παρόντος άλλ' ήδία προς διατήρησιν του χώματος

δροσεροϋ, εις τās έαρινάς λ. γ. άρόσεις δι' έαρινάς σποράς και πρό τής σποράς ταύτης και μετά τήν σποράν τὰ σβάρνισματα με όδοντοτάς σβάρνας και με ζυλίνας πλεκτάς έγχωρίους είνε λίαν εύεργετικόν. Επίσης και μετά τήν σποράν των πρώτων προϊόντων σίτου κλπ. εις τὰ ξηρά ήδία εδάφη, να διατηρηθη ή ύγρασία του εδάφους και αναβλαστήση ό σπόρος ταχύτερον.

Με τās βροχάς ήδία τής άνοιξεως και του θέρους τό χώμα τής έπιφανείας του εδάφους συμπιέζεται πολύ, κατακάθηται εκ του βάθους του ύδατος και όταν ή ύγρασία δια τής εξατμίσσεως του ύδατος φύγη εκ τής έπιφανείας, τότε σχηματίζεται επί του εδάφους εις τās πλείστας γαιάς φλοιός πυκνός και σκληρός ειδός κόρας. Τότε και ή του εδάφους άποξήρανσις εξακολουθεϊ δια μέσου τοιούτου πατημένου χώματος να γίνεται πολύ ταχέως και φεύγει ή ύγρασία. Και επί πλέον δέν εισέρχεται εύκόλως ό αήρ προς τās ρίζας των φυτών, τό δε στελεχος των φυτών σφίγγεται πολύ, οί υπό του φλοιού δε τούτου του χώματος μη αναβλαστήσαντες σπόροι δέν φυτρώνουσιν διότι τά τρυφερά φυτάρια δέν δύνανται να προχωρήσωσι δια μέσου τής τόσοσ σφιγκτής και τόσοσ σκληράς έπιφανείας του εδάφους. Εις τās τοιαύτας περιστάσεις τὰ σκαλίσματα είνε εύεργετικώτατα. Όταν τό σκάλισμα διατηρεϊ και τήν ύγρασίαν του εδάφους, τούτο οί Γάλλοι εκφράζουσιν δια του εξής γνωμικου «Δύο σκαλίσματα ίσοδυναμοϋσι με έν πότισμα». Αλλ' αν είνε έσπαρμένον τό μέρος δέν σκαλίζουσιν να καταστρέψωσι τὰ φυτάρια, σβάρνισμα επιπόλαιον με όδοντωτήν σβάρναν είνε τότε λίαν συντελεστικόν.

Δια των άνωτέρω εργασιών διευκολύνεται πολύ ή διατήρησις τής ύγρασίας του εδάφους προς εύτυχίαν των καλλιεργουμένων παντός είδους φυτών. Αναπληροϋσιν έν μέρει τὰ ποτίσματα.

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΑ

Ύσθενείαι των οίνων—Τό ξύνημα των οίνων

Όταν κατά τήν πρώτην ζύμωσιν του οίνου έν τῷ κάδῳ τὰ στέμφυλα εϋρίσκονται εις έπαφήν με τον άερα και δέν λαμβάνη τις τήν φροντίδα τότε να βυθίζη τὰ στέμφυλα ταυτα έντός του γλεύκους και να κρατη αυτὰ διαρκώς βυθισμένα εις τό γλεύκος με ζυλίνην έσχαράν επί τής οποίας θέτουσιν βάρη, ή όταν ό οίνος τοποθετηται εις βαρέλια ουχι καθαρά ως έχοντα έστω και ίχνη όσμης όξους, ή όταν ό οίνος είνε πολύ έλαφρός και τοποθετημένος

εις μέρος θερμόν, προς δε όταν έντός του βαρέλιου εισδύη αήρ, δέν είνε έντελως γεμάτα τὰ βαρέλια ουδέ παραγεμίζονται από καιρού εις καιρόν με προσθήκην ποσοτήτος τινος οίνου, δασάκισ ή έπιφάνεια του οίνου αυτόμάτως καταβαίνει (του νέου πρό πάντων οίνου) τουτέστι φυραίνει, και ένεκα άλλων άκόμη λόγων, ό οίνος ξυνίζει. Διότι ό αήρ υπό τήν έπιρροήν ειδικοϋ μικροβίου και με θερμοκρασίαν όπωσδήποτε ύψηλήν μετατρέπει όλίγον κατ' όλίγον τό οίνοπνευμα εις όξος.

Εάν εξ αρχής λαμβάνη τις πάσας τās δεούσας προφυλάξεις, να αποφυγη τās ρηθεισας συνθηκάς, τότε προλαμβάνεται τό ξύνημα.

Όταν παρατηρη τις ότι μόλις ήρχισεν ό οίνος να ξυνίζη πρέπει να μεταγγιζη τον τοιούτον οίνον εις βαρέλια ίσοχυράς θειωμένα έν όσω έχουσι τον καπνόν του θείου έντός αυτών. Τά βαρέλια εις τὰ όποια καίεται τό θείον πρέπει να κλειωνται επί τινα χρόνον με τον καπνόν του θείου. Έντός αυτών ρίπτουσι τον προς θεραπείαν οίνον, εως ότου γεμίση τό βαρέλιον εις τό ήμισυ. Ανακινουσι καλώς τό υγρόν, έπαναλαμβάνουσιν τήν θείωσιν, καιόντες εις τό κενόν μέρος του βαρέλιου και άλλο θείον δια θρυαλλιδος θειωμένης (με θειοκῆρι) και ακολουθως πριν εξέλιθη ό καπνός του θείου εξακολουθοϋσι να γεμίζωσι τὰ βαρέλια μέχρι του πόματος. Όταν τό ξύνημα δέν έχει προχωρήση, αλλά μόλις εξέδηλώθη δια του άνωτέρω τρόπου προλαμβάνεται ή περαιτέρω ανάπτυξις τής όλεθρίας αυτῆς άσθενείας.

Οί θειωμένοι κατ' αυτον τον τρόπον οίνοι έχουσι δυσάρεστον όσμην και άπαρέσκουσιν εις τήν κατανάλωσιν. Ίνα έλαττωθη ή γεύσις του θείου πριν δώσωσι τον οίνον προς πόσιν αεριζουσαι αυτον καλώς δι' ανακινήσεως ριπτοντες κατ' επανάληψιν από ενός εις άλλο άγγεϊον.

Ίνα αφαιρέση τις τήν όσμην του όξους ή μάλλον να έλαττώση αυτην όπωσδήποτε μεταχειριζεται διάλυσιν άνθρακικοϋ καλίου. Λαμβάνει έν δραμιον άνθρακικοϋ καλίου και άφου διάλυση εις τό ύδωρ αναμιγνυει με 2 1)2 οκάδας οίνου εκ του αρχίσαντος να ξυνίζη. Αν ό οίνος μετα τήν θεραπείαν αυτην εξακολουθη να είνε ξυνός, τότε είνε άδύνατος πāsα θεραπεία και ποέπει να μεταβληθη εις όξος. Αν όμως αφαιρηται ή όσμη του όξους με τήν άνω δόσιν άνθρακικοϋ καλίου τότε γίνεται νέα δοκιμη με 3)4 του δραμιου, με 1)2 ή και με 1)4 του δραμιου εως ότου ευρη ποια είνε ή μικροτέρα δόσις με τήν οποίαν κατορθούται ό σκοπός εις 2 1)2 οκάδας οίνου. Αν χρειασθη λ. γ. 1)2 δραμιον άνθρακικοϋ καλίου δια 2 1)2 οκάδας οίνου τότε

εϋρίσκει τις με ένα άπλούστατον υπολογισμόν ότι πρέπει να μεταχειρισθη δια 250 οκάδας οίνου 50 δραμία άνθρακικοϋ καλίου και με τήν αναλογίαν αυτην εϋρίσκει τό απαιτούμενον ποσόν του φαρμάκου δι' όσην ποσοτήτα οίνου έχει να θεραπεύση.

Υπάρχουσι και άλλοι διάφοροι τρόποι προς θεραπείαν του ξυνημένου οίνου

Ακολουθως μεταγγιζουσιν εις βαρέλια καλώς θειωμένα, καθ' έν τρόπον είπομεν άνωτέρω. Προσθέτουσι δε εις 400 οκάδας οίνου ανά μίαν οκάν άριστον οίνοπνευματος και περι τα 10 δραμία τρυγικοϋ όξους.

ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΑ

Καλλιέργεια Ύακίνθου άνατολικου έντός φυτοκομείου.

Η καλλιέργεια του υακίνθου βαίνει κατά φύσιν και δια τουτο βραδύνει ή των άνθέων ανάπτυξις τοσούτον μάλλον, όσον τό ψυχος είνε δριμύτερον.

Οί φιλανθεις καλλιεργουσι τους υακίνθους έντός φυτοκομείων, να έχωσιν άνθη πρωιμώτερα. Η καλλιέργεια γίνεται έντός δοχείων και έντός χώματος άριστης ποιότητος, τουτέστιν έλαφράς περιεχοϋσης παλαιάν χωρευμένην κόπρον. Η φυτευσις των βοלבών γίνεται κατά Σεπτέμβριον ή Οκτώβριον ως εξής.

Εις παν δοχείον έχον ύψος περι τα 18 εως 20 εκατοστά και τήν προς τα χείλη διάμετρον περι τα 13 φυτεύεται ανά εις υακίνθος, άφ' ου τεθη επί τής όπης του πυθμένος του δοχείου τεμάχιον καμπύλου κεράμεωσ και περι τό έν δάκτυλον χονδρήσ ποταμίας άμμου. Γεμίζεται κατόπιν μέχρι του μέσου τό δοχείον δια του έτοιμασθέντος χώματος και τίθεται έν τῷ κέντρῳ ό βοלבός, όστις καλύπτεται μέχρι των χειλέων του δοχείου, μετά δε τουτο γίνεται έν πότισμα δια λεπτου ποτιστηριου

Εις τήν τοιαύτην βεβαιωμένην οϋτως είπειν καλλιέργειαν εκλέγονται κατά προτίμησιν αί πρωιμανθεις παραλλαγαι υακίνθου, αλλά και πāsα άλλη παραλλαγή δύναται να καλλιεργηθη κατὰ τό σύστημα αυτό. Μετά τήν φυτείαν τὰ δοχεία θάπτονται παρά τήν βάσιν τοίχου άπέναντι τής μεσημβρίας μέχρι χείλους έντός τής γής και καλύπτονται περι τα δέκα εκατοστά άνωθεν του χείλους δια ξηρών φύλλων. Αφ' ου παρελθωσι πέντε ή εξ εβδομάδες και σχηματισθωσι καλώς αί ρίζαι, ή βλάστησι των βοלבών αρχεται και τότε εκθάπτονται τὰ δοχεία μετά προσοχής και τίθενται εις φυτοκομείους μάλλον

ἢ ἦσαν θερμούς κατὰ βούλησιν ἢ πλησίον τῶν καλῶς φωτιζομένων θερμῶν δωματίων θερμῶν μεσημβρινῶν. Ὅταν τὰ φύλλα λάβωσι μήκος τεσσάρων ἢ πέντε ἐκατοστῶν, τότε τὸ πότισμα πρέπει νὰ γείνηται τρεῖς φορές τὴν ἐβδομάδα, διότι κατὰ γενικὸν κανόνα ὅσον ἐν καιρῷ τῆς ἡμερίας καὶ τοῦ ὕπνου των οἱ ἀνθοφόροι βολβοὶ βλάπτονται διὰ τῆς ὑγρασίας καὶ τοῦ ὕδατος, τὸσον ἐν τῇ βλαστήσει των τρέφονται διὰ τῶν συχνῶν ποτισμάτων. Οἱ κατὰ τὸν τρόπον αὐτῶν καλλιεργούμενοι ὑάκινθοι ἀνοῦσι μετὰ δύο μῆνας, ἀφ' οὗ δὲ ἀπανθίσωσι πέμπονται εἰς τὸν κῆπον, ὅπου γίνεταί καὶ ἐπ' αὐτούς, ὅτι καὶ εἰς τοὺς ἐν ὑπαίθρῳ καλλιεργουμένους ὑάκινθους.

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ

Περὶ κατασκευῆς κεφαλοτυρίου.

Ἄμα τὸ γάλα ἀμελχθῆ φέρεται εἰς τὸ τυροκομεῖον κατὰ τὰς 9 π. μ. ἐνθα διὰ μέσου στραγγιστηρίου ἐκ βαμβάκερου ὑφάσματος ρίπτεται εἰς καζάνιον χωρητικότητος περὶ τὰς 180 ὀκάδας.

Ἐκ τοῦ γάλακτος τούτου κρατεῖ περὶ τὰς 10 ὀκάδας διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς μίζιθρας (πρόσγαλον).

Εἰς τὸ μένον γάλα περὶ τὰς 150 ὀκάδας τὸ ὁποῖον ἔχει θερμοκρασίαν περὶ τοὺς 35, ριπτονται περὶ τὰς 180 δρ. πυτιάς (α) καὶ σκεπάζεται μὲ ὑψοματί ὅτε μετὰ παρέλευσιν μιᾶς περιόδου ὥρας τὸ γάλα πήγνυται.

Ἄμα ὡς ψηθῆ ἀνακατώνεται διὰ ράβδου ἥτις φέρεται ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἄκρου αὐτῆς σταυροειδῶς ἐμπιεπηγμένας ἀκτῖνας, ἕως ὅτου τοῦτο διαιρεθῆ εἰς λεπτότατα τεμάχια, ὅτε τότε τίθεται ὑπὸ τὸν λέβητα πῦρ, καὶ ἐξακολουθῆ νὰ ἀνακατώνηται διὰ τοῦ ἰδίου ὀργάνου περὶ τὰς 15—20 λεπτά τῆς ὥρας, μέχρις ὅτου ἡ θερμοκρασία τοῦ ὑγροῦ ἀνέλθῃ εἰς 45 βαθμούς. Τὰ λεπτότατα ταῦτα τεμάχια συμπυκνούμενα οὕτως εἰπεῖν σχηματίζουσι μάζαν ἣτις καταπίπτει εἰς τὸν πυθμένα. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἀφαιρεῖται τὸ πῦρ καὶ παύει τὸ ἀνακάτωμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πυρός συλλέγεται διὰ τῶν χειρῶν ἡ τυριῶδης αὐτῆ μάζα εἰς τὸν πυθ-

(α) Ἡ πυτία κατασκευάζεται ὡς ἐξῆς.

Εἰς 70 ὀκάδας ὕδατος ρίπτεται πυτία προερχομένη ἐν τριῶν στομάχων μικρῶν ἀρνίων καὶ μία ὀκάδα ἄλατος. Τὸ μίγμα τοῦτο ἀνακατώνεται καὶ ἔπειτα ἀφίεται ἡρεμὸν ἐπὶ 24 ὥρας, ὅτε τὸ στραγγίζου μὲ ὑψοματί π. καὶ τίθεται εἰς δοχεῖον ἐνθα δύναται νὰ διατηρηθῆ περὶ τὰς 30 ἡμέρας.

μένα τοῦ λέβητος, πιεζομένη δὲ συγχρόνως σχηματίζεται αὐτῆ εἰς ἐν σῶμα.

Εἶτα διὰ μαχαίρας κόπτεται αὐτῆ εἰς 15—20 τεμάχια, ἅτινα λαμβανόμενα ἀνὰ ἐν ζυμώνονται καὶ πιέζονται διὰ τῶν χειρῶν ἐντὸς καλουπίου ἔχοντος σχῆμα κιλῶνδρου κατεσκευασμένου ἐκ λεπτῶν βεργῶν, περιλαμβάνει δὲ οὔτος 2—3 ὀκάδας τυροῦ.

Ἡ ἐργασία αὕτη δεόν νὰ γίνηται μετὰ μεγάλης ταχύτητος ἵνα μὴ ψυχρανθῆ ὁ ἐντὸς τοῦ λέβητος τυρός καὶ τότε δὲν γίνεται ἀρκετὰ συμπαγῆς ἐν τῷ καλουπίῳ. Ἀφοῦ ὁ τυρός τεθῆ εἰς τὰ καλούπια θερμαίνεται τὸ τυρόγαλον ἐντὸς τοῦ λέβητος περὶ τοὺς 40—45 ἐν τῷ ὁποίῳ τίθενται τὰ φέροντα τὸν τυρὸν καλούπια τὰ ὁποῖα ἀνακατώνονται διὰ ξύλου, ὅτε μετὰ ἡμισίαν ὥραν τὸ τυρόγαλον ἔχει θερμοκρασίαν 65°. τότε ἐξάγεται κάθε ἐν καλούπιον τὸ ὁποῖον πιέζει ὁ τυροκόμος, ἵνα λάβῃ κανονικὸν σχῆμα καὶ ἐξάγῃ τὸν τυρὸν ἐκ τοῦ καλουπίου τὸν ὁποῖον πιέζων ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τὸν θέτει πάλιν ἐντὸς τοῦ καλουπίου οὕτως ὡστε ἡ ἄνω ἐπιφάνεια νὰ ἔλθῃ κάτω καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἕως ὅτου τελειώσωσιν ὅλα τὰ καλούπια. Ἐπειτα εἰς τὸ κέντρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ τυροῦ τίθεται ὀλίγον ἄλας· μετὰ δύο ὥρας ἀναστρέφει τὸν τυρὸν ἐντὸς τοῦ καλουπίου καὶ ρίπτει ἐπὶ τοῦ κέντρον τῆς ἄλλης βάσεως ὀλίγον ἄλας. Μετὰ ταῦτα μένει ἐπὶ 24 ὥρας ἐντὸς τοῦ καλουπίου ὁ τυρός, ὅτε ἐξάγεται καὶ ἀλατίζεται διὰ καλῶς τριμμένου ἄλατος καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν. Ἐπειτα μετὰ δύο ἡμέρας πάλιν τὸν ἀλατίζει.

Μιζιθρα

Τὸ τυρόγαλον τὸ ὁποῖον ἔμεινε μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ τυροῦ θερμαίνεται ἐντὸς τοῦ λέβητος εἰς τὸν ὁποῖον προσετέθησαν καὶ 10 ὀκάδες γάλακτος (πρόσγαλον) καὶ δι' ἐνὸς ξύλου ἀνακατώνουν τὸ ὑγρὸν Ὅταν τὸ ὑγρὸν φθάσῃ εἰς 80 θερμοκρ. ἀρχεται νὰ σχηματίζεται ἡ μιζιθρα ὅτε παύει ἡ θέρμανσις καὶ τὸ ἀνακάτωμα.

Ἐπειτα ἀφίεται περὶ τὰς 10-25 λεπτά τῆς ὥρας διὰ νὰ ψηθῆ ἡ μιζιθρα ὅτε διὰ στραγγιστηρίου ρίπτεται εἰς καλούπια, ἅτινα εἶνε κατεσκευασμένα ἐκ βούρων χωρητικότητος περὶ τὴν μίαν ὀκάαν.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμισίας ὥρας λαμβάνει τὸ καλούπιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἀναστρέφει εἰς ἄλλο ὅμοιον, ὅτε εἰς τὸ κέντρον τῆς ἄνω βάσεως ρίπτει ὀλίγον ἄλας.

Ἐπειτα ἀπὸ 24 ὥρας ἐξάγει τὴν μιζιθραν ἐκ τοῦ καλουπίου (ὅσον περισσότερον μένει ἡ μιζιθρα ἐντὸς τοῦ καλουπίου τόσο καλλίτερον)

καὶ ἀλατίζει αὐτὸν διὰ καλῶς τριμμένου ἄλατος καθ' ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν. Τὸ ποσὸν τοῦ ἄλατος εἶνε 150—200 δρ. κατὰ 5 ὀκάδας.

ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΑ

Περὶ διατροφῆς τῶν ὀρνέθων

Περὶ παραγωγῆς ὠῶν καὶ οὐχὶ παχύνσεως, ἡ τροφή δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει ὠρισμένα ὄρια, πέραν τῶν ὁποίων παχύνεται ἡ ὄρνις καὶ δὲν γεννᾷ Δι' ὄρνιθας, αἱ ὁποῖα βόσκουσι ἐλευθέρως καὶ οὐχὶ κλεισμένοι ἐντὸς ὀρνιθῶνων συμβουλεύουσι νὰ μὴ δίδῃ τις περισσότερον τῶν 20 δραμῶν σπόρων τὴν ἡμέραν εἰς ἐκάστην ὄρνιθα, ἐκτὸς εἰς τὰς μεγαλοσώμους, εἰς τὰς ὁποίας δίδουσιν 25—30 τὸ πολὺ δράμια τὴν ἡμέραν. Δίδεται ἡ τροφή αὕτη εἰς δύο δόσεις· τὴν πρωτῆν μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου καὶ τὴν ἑσπέραν κατὰ τὴν δύσιν. Τὴν πρωτῆν οἱ σπόροι ἀναμιγνύονται μὲ ὀλίγα πίτυρα βρεγμένα, (ὥστε ἀποτελεῖται ἐν εἶδος πολτοῦ πυκνοῦ) ἢ μὲ γεώμηλα βρασμένα ἢ μὲ ἄλευρα διαφόρων σπόρων. Καλὸν εἶνε, ἵνα μὴ αἱ ὄρνιθες τρέφονται ἀνίσως καὶ ἀτάκτως, νὰ δίδηται ἡ τροφή αὕτη ἐντὸς δοχείων μακροῦλων, μικρῶν παθνίων, τὰ ὁποῖα τίθενται ἀπὸ ἀποστάσεως εἰς ἀπόστασιν. Τὴν ἑσπέραν δίδονται μόνον σπόροι. Οἱ σπόροι πρὸς διευκόλυσιν τῆς ὠτοκίας πρέπει νὰ παρουσιάζωσιν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειτέραν ποικιλίαν, νὰ εἶνε λόγου χάριν σπόροι ὀμοῦ σίτου, βρώμης ἢ κριθῆς καὶ καλαμποκίου λιανοῦ ἢ κεχρίου ἢ καναλευρίου ἢ σπόροι ἡλιάνθου (ἡλιου) κλ. Πρὸς παχύνσιν τῶν ὀρνέθων μεγάλως συντελοῦσιν ὁ ἄρτος, τὰ βρασμένα γεώμηλα, τὰ ἄλευρα κριθῆς καὶ ἀραβοσίτου τὰ ὁποῖα ἀναμιγνύουσιν ἐντὸς γάλακτος. Διὰ τὰς ὄρνιθας τὰς προωρισμένας διὰ τὴν παραγωγὴν ὠῶν μεγάλως συντελεῖ μία πρόσθετος τροφή ἐκ λαχανικῶν καὶ χορταρικῶν καὶ ὅταν δὲν ἔχουσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐλευθέρην βοσκὴν, δίδουσιν εἰς αὐτὰς μαρούλια, λαχονοκράμβας, ὀξυνολάπαθα, σπανάκια, τριφύλλια κλ., τὰ κρεμῶσιν εἰς μικρὰ δεμάτια, ἐκ τῶν ὁποίων τρώγουσι αἱ ὄρνιθες. Δὲν εἶνε καλὸν νὰ ρίπτωσιν τὰ λαχανικά αὐτὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἵνα μὴ σχορπίζωνται, καταπατῶνται καὶ κατασπατῶνται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΣΠΟΡῶΝ ΤΩΝ ΑΓΡῶΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΡΑΚῶΝ

Πολλὰ εἶδη κοράκων, ὡς ἡ κορώνη (κοροῦνα), ἡ κίττα (καρκαζα, καρυά κλ.) φέρουσι μεγάλας καταστροφὰς εἰς τοὺς ἀγρούς τῶν σιτηρῶν,

εὐθὺς μετὰ τὴν σπορὰν καὶ ὅταν ἀκόμη ἀρχονται οἱ σπόροι νὰ ἀναβλαστάνωσιν, ὅποτε σκάπτουσι τὴν γῆν διὰ τοῦ ράμφους, ἐκθάπτουσι καὶ τρώγουσι αὐτούς. Γάλλος τις ὁ Florent Chassant συμβουλεύει εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ μεταχειρισθῆ τις τὸ ἐξῆς μέσον. Ἐντὸς ἡμισίας ὀκάς ὕδατος βράζει τις ἐπὶ ἡμισίαν ὥραν 50—75 δράμια ἐμετικῶν καρύων (ζητήσατε εἰς φαρμακεία ποιῶν νομικῶν καὶ ἔπειτα ρίπτει ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ 150 περίπου δράμια σίτου καὶ ἀναμιγνύει καλῶς ἐπὶ 5 λεπτά. Διὰ τοῦ κοχλιαρίου ἐξάγει ἐκ τῶν κόκκων τούτων τοῦ σίτου καὶ ρίπτει ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ ἀποστάσεως εἰς ἀπόστασιν. Ὅταν θὰ πῆσῃ τὸ σμῆνος τῶν κοράκων εἶνε εὐκόλον νὰ φάγωσιν ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν ἐκ τῶν σίτων τούτων, ὅποτε οὗτοι μεθύουσι καὶ δὲν δύναται εὐκόλως νὰ πετάξωσι. Συλλαμβάνονται τότε οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ πρὶν προφθᾶσωσι νὰ ἀπομακρυνθῶσιν καὶ ἐμβαπτίζονται ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐντὸς πυκνῆς διαλύσεως εἰς τὸ ὕδωρ θεικοῦ χαλκοῦ (γαλαζόπετρας), ἵνα μὴ σήκωνται εὐκόλως καὶ ἵνα μὴ τρώγωνται ὑπὸ τῶν σαρκοφάγων. Οἱ κόρακες οὗτοι δέονται ἐκ τῶν ποδῶν ἐπὶ πασσαλίσκων, οἱ ὁποῖοι ἐμπήγονται εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ ἀγροῦ. Τὸ ράμφος τῶν πτωμάτων αὐτῶν τοποθετεῖται ἐστραμμένον πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν πνέουσι συνήθως οἱ ἄνεμοι. Ἐκτείνουσι τὰς πτέρυγας καὶ τὴν οὐρὰν αὐτῶν, εἰς τὸ ἄκρον τῶν ὁποίων κολλῶσιν ὀλίγον χῶμα. Ἄλλους ἐκ τῶν κοράκων τούτων τοποθετοῦσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀγροῦ δίδοντες εἰς αὐτοὺς παρομοίαν θέσιν. Σὰς ἐγγυῶμαι, λέγει ὁ προτεινων τὴν ἄνω μέθοδον Γάλλος, ὅτι ἀπὸ τότε πλέον τὰ σμῆνη τῶν κοράκων τὰ ὁποῖα θὰ διέρχωνται ὑπεράνω τοῦ ἀγροῦ δὲν θέτουσι πόδα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

ΟΙ ΕΚΓΥΜΝΑΣΘΕΝΤΕΣ ΤΑΥΡΟΙ.

Πρὸ τριακοντα ἐτῶν τὸ πρόγραμμα τῶν παρυστάσεων ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ ἀπετελεῖτο κυρίως ἐκ διαφόρων γυμνασμάτων τῶν ἵππων. Ἐκτοτε ἡ ἐκγύμνασις τῶν ἵππων ἐτελειοποιήθη εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. Ἀπέμενε νὰ ἐπαναλαμβάνωνται τὰ παλαιὰ παιγνίδια καὶ ὁ θεατὴς ἐθαύρατο. Ὅπως προσελκύσωσι θεατὰς τὰ προγράμματα ἤρξαντο νὰ ποικιλίζωνται: Ἐπὶ τῆς κόνιστρας παρίσταντο οὐ μόνον ἐκγυμνασθέντες ἵπποι, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ζῶα ἐκγυμνασθέντα εἰς διάφορα παιγνίδια. Ὁ Ρώσος Clown Δούροβ διακρίνεται ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐπιτηδεύτῃ εἰς τὴν ἐκγύμνασιν τῶν ζῶων. Οὗτος παρουσιάζει ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ χάρους κίνας μὲς κλ. Ὁ Γά-

γεμπεκ ἐν Ἀμβούργῳ μετὰ μεγάλους κόπους ἐπέτυχε νὰ τιθασύσῃ καὶ νὰ ἐκγυμνάσῃ τὸν βασιλέα τῆς ἐρήμου Λέοντα. Πρὸ τινος χρόνου ἐδίδε παραστάσεις ἐν Βερολίνῳ ὁ Σινιὸρ Φέσση δι' ἐκγυμνασθέντος ταύρου. Ὁ Φέσση ἀπέδειξε πόσον ἀδάσιμος εἶνε ἡ κοινῶς παραδεκτὴ γνώμη περὶ τῆς μωρίας καὶ τῆς ἀδεξιότητος τοῦ ταύρου. Οὗτος ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἀναπτύξῃ καὶ παρὰ τῶ μωρῶν κατὰ τὸ φαινόμενον ταύρῳ πνευματικὰς δυνάμεις, νὰ δώσῃ εἰς τὰς κινήσεις αὐτοῦ εὐστροφίαν καὶ κατὰ τινα βαθμὸν καὶ χάριτα καὶ μουσικὴν «ἀκοήν». Ὁ Φέσση ἀναγκάζει τὸν ταῦρόν του νὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι πρότερον παρίστων οἱ Ἴπποι. Ἐν τούτοις προσθετοῦν ὅτι ὁ Φέσση δὲν εἶνε ὁ πρῶτος ὅστις μεταχειρίζεται τὸν ταῦρον ὡς ὑποζύγιον. Λίαν ἐνωρὶς ἐν Ρωσίᾳ ἐν ταῖς στέπαις τῶν Καλμίκων ἐχρῶντο τοὺς ταύρους καὶ βοῦς ὡς ὑποζύγια

ΞΙΓΜΑΙ ΤΕΡΨΕΩΣ

Ἐξ εἰσὶν αἱ χαρακτηριστικαὶ ποιότητες, αἱ χαρακτηρίζουσαι τὸν μωρὸν ἀλανθάστως, καὶ πρῶτον μὲν, ὅτι ὀργίζεται ἀναιτίως· δεῦτερον ὁμιλεῖ ἀνωφελῶς· τρίτον ἐμπιστεύεται ἀδιακρίτως εἰς πάντας· τέταρτον ὅτι μεταλλάττει ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη· πέμπτον, ζητεῖ ὅ,τι δὲν ἀνήκει εἰς αὐτόν· καὶ ἕκτον, ὅτι δὲν κάμνει οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξύ φίλου καὶ ἐχθροῦ.

Ἐπάρχουσι τρία τινὰ πράγματα, τὰ ὅποια δὲν ἀναγνωρίζονται, εἰμὴ εἰς τρεῖς κυρίως περιστάσεις· καὶ πρῶτον μὲν οὐδαμοῦ ἄλλοθι γνωρίζεται ὁ ἀνδρεῖος, εἰμὴ εἰς μόνον τὸν πόλεμον· δεῦτερον ὁ φρόνιμος εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίστασιν δεικνύεται, εἰμὴ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ὀργῆς του· τρίτον καὶ ὁ φίλος εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίπτωσιν φαίνεται, εἰμὴ εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ φίλου.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ κυριεύμενος ἀπὸ τὴν ὀργὴν, οὐ μόνον σῶφρων δὲν εἶνε, ἀλλὰ καὶ ἀνάξιος νὰ συγκαταλέγηται εἰς τὴν τάξιν καὶ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ζωὴ συνίσταται εἰς τὴν αὐτάρκειαν, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πλεονεξίαν καὶ τὸ περίσσειμα.

Νεὸς ὅστις δὲν ἀναγνωρίζει τὰ σφάλματά του οὐδὲ μετανοεῖ δι' αὐτὰ, ὁμιάζει μὲ νεόδηγον οἰκίαν ἀνευ στέγης.

Περισσότερον ἀξίζει μία ἡμέρα, μία ὥρα σαφοῦ ἔνθους, ἐφ' ἧλην τὴν ζωὴν ἄφρονος.

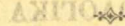

— Γιάνκο, δὲν ἔμαθες σήμερον τὴν γεωγραφίαν σου, ἔλεγε καθηγητὴς τις πρὸς τὸν μθητὴν του.

— Ὅχι, κύριε καθηγητᾶ, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον.

— Πῶς;

— Ἀφοῦ ἡ γῆ θὰ καταστραφῇ, ἤκουσα νὰ λέγουν ὅτι θὰ ἔχωμεν ἄλλην νεωτέραν.

— Α! τί εὐτυχία νὰ σᾶς συναντήσω, κύριε ἰατρέ. Τώρα εἶνε κάμποσος καιρὸς, ποῦ αἰσθάνομαι μιὰ μεγάλη ἀδυναμία, μόλις περιπατήσω ὀλίγον κουράζομαι. Δὲν μοῦ λέτε τί νὰ κάμω;

— Νὰ πᾶτε μιὰ βιαζά.

Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος ὁ κύριος διαπληκτίζεται μὲ τὴν κυρίαν.

Τὸ παράθυρον τῆς τραπεζαρίας εἶνε ἀνοικτόν· Ὁ κύριος παιᾶ με θυμὸν τὸ ποτήρι του, ἡ κυρία τὸ πιάτο τῆς. Τὴν στιγμήν ἐκείνην εἰσέρχεται ὁ ὑπηρέτης κρατῶν τὴν σουπιν καὶ ἰδὼν τὰ γενόμενα πετᾷ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ παράθυρον ἔξω τὴν σουπιέραν.

— Γιάννη, τί κάνεις αὐτοῦ; φωνάζει ἡ κυρία.

— Νομίζω πῶς θέλετε νὰ φάτε στὸ περιβόλι, ἀπαντᾷ ὁ Γιάννης μετ' ἀπαθείας.

Ἐνας πονηρὸς χωριάτης κρατεῖ μιάν ὄνιθα. Τὸν πηλαιάζει ἀγαθὸς πολίτης καὶ διαμείβεται ὁ ἀκόλουθος διάλογος:

— Τὴν πωλεῖς τὴν κόταν;

— Πλὶ εἶνε ἀφέντη μου.

— Τὴν τιμὴν τῆς σὲ ρωτᾷ βρέ.

— Τὴν αὐτὴ τῆς; νὰ ἡ αὐτὴ τῆς.

— Τὴν ἀγορὰ τῆς λέω!

— Νὰ καὶ ἡ οἰρά τῆς.

— Α κατὰλαβα! καυγὰ θέλεις.

— Ἄμα τῆς δώσης πολὺ κριθάρι κάνει καὶ αὐγὰ ἀφεντικό μου!

ΤΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΛΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΑΣΤΡΑΠΗΣ»

17051, 16055, 16054, 16053, 16052,

16051, 28051, 28052, 28053, 28054,

28055, 59053, 59054, 59055, 69053,

69054, 69055, 67743, 67744, 67745.

Ἡ ἐκκύβευσις αὐτῶν γίνεται

τὴν 6^{ην} κυριακὴν τοῦ 76ρίου.

